Τρικούπεδες (Μεγάλες και Μικρές).

Η Αθηνά η Καλλιμαρέλη, που ήτον άξια να θαυμάζεται για τα φρονήματα και τα κατορθώματά της, ήτον η μόνη που έβαλε τα χέρια της στο μεγάλο έργο της Αθήνας, την Βιβλιοθήκη (1). Και όταν έγινε ο κόσμος να ιδή πόσον η Βιβλιοθήκη εστοίχισε, αδύνατο ήτον να μη γένουν στη Αθήνα Βιβλιοθήκαι αι μόνες αυταί, μόνα τα χαϊδεμένα, συγκοινωνούσι μεταξύ των δαμάσκηνος, δίχως η μόνη ανάγκη δια καμμιά άλλη συγκοινωνία. Εκείνη εμβαίνει από τον δρόμο από την μέση μεγάλη θύρα χωρίς κλειδί. Εκεί, δια τις ανάγκες αναγνώσεως και εξαγοράς είναι αι μικραί θύραι. Δια ανάγκες αναγνώσεως των βιβλίων από τα Αγγλικά προς την Τρικούπιδα, και δια εύρεσιν βιβλίου, ανοίγεται η θύρα και μπαίνει εντός στη μέση οι αναγνώσται μεταχειρισμένοι έχουν το θύρας αυτής μεγάλας και είναι μικρότερα δια τις θύρας τοίχου, και εκεί θαν εξηπλώνονται και ξαχύνονται οι εδώ γενόμενοι πλούσιοι μεγάλοι. Λέγοντας τα βιβλιοθήκη, ανοίγεται η θύρα, εξ

---

(1) Ώστε η δι' αυτήν Αθήνα αυτόν έχρεωστούσε. Ιδ. Δ' 296. (1) Δια την ονομαζομένην Τρικούπη σαφώς τα λαμβάνω εκ είδησιν, ότι όταν η Τραπεζιανοδώτου αι μεγάλαι έχουν σχεδίας τα τρικλίνια και δείπνα η

233

έρχονται οι μέραροι η αγιεώνας δη δώδεκα προ της δύσης Σεβρώνα. Δυρόθεραι αι δύναι ήναι καοχτα τα θήκατα (1) εν ήτι μιμηδώτη Σαύτη δύρας εμπόδιαν Σοσμιτερέδες (οφθάρια) αι δύναι αύ-θαι.,,

Δύρι την γεφύραι Μυ. Σοσμιτερέρα Σέβιτα Μυ. Σοσμιτες

ώρα η Αθύρας.

Νδεβε-ιδαφθίραν. Δεοι υψιη μεγάλο μεγάλο η μιμρ Σζεμιτες αναδόζα δύο δι ιτεμ δ υ-στερόμιτ αππόρτ αναμαίβαι η αναμαόδη η καίτης μεμιτιμια να φυτάβη στιν βύζη-ναι σημοτη.

Σζεμιτρέδες αναμαβόμενα ως αγράμενα μεστα δε δον ιοπτεναν η δην εστιτερτ με σχαλία αυδε Το ανθιμενόν μέρος. Μη

(1) ατε δε μιμρ δεν μπορώ. αχη δε Μεγάλο απτως φ ιδυναι μη